

รูปแบบการพิพากษาของพระเจ้า

fatheroflove-thailand.com

fatheroflove.info@gmail.com

Most Christians have firm ideas about the wrath and the judgments of God, about His visitations, His vengeance and His punishments. They believe, that they represent an active act of God who loses His patience at a certain point and punishes and eliminates the transgressors of His law by instructing His holy angels to hurt, torment and kill human beings and by using the forces of nature in a destructive manner so as to achieve His goal of destroying the apostate.

ชาวคริสเตียนส่วนใหญ่มีความคิดที่หนักแน่นเกี่ยวกับ ความกริ้ว และ การพิพากษา ลงทัณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เกี่ยวกับ การมาเยือน การแก้แค้น และการลงโทษ ต่างๆ ของพระองค์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นดั่งเช่นผู้แทนที่ได้รับการปฏิบัติอย่าง ต่อเนื่องขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสิ้นความอดทนอดกลั้นของพระองค์ ณ จุดใดจุด หนึ่ง และทรงลงโทษ ทรงลบล้างผู้ล่วงละเมิดกฎเกณฑ์ของพระองค์ โดยการทรง บัญชาเหล่าทูตสวรรค์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ให้ไปสร้างความเจ็บปวด ความทรมาน และเข่นฆ่ามนุษย์ และโดยการทรงใช้พลังงานต่างๆ ของธรรมชาติในทางการทำลาย ล้างเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายของพระองค์ในลักษณะการสร้างความเสียหาย เพื่อให้ สัมฤทธิ์ผลของพระองค์ในการทำลายผู้ละทิ้งศาสนา

On the other hand, Ellen G. White was shown another picture: I was shown that the judgments of God would not come directly out from the Lord upon them, but in this way: They place themselves beyond His protection. He warns, corrects, reproves, and points out the only path of safety; then, if those who have been the objects of His special care will follow their own course, independent of the Spirit of God, after repeated warnings, if they choose their own way, then He does not commission His angels to prevent Satan's decided attacks upon them. It is Satan's power that is at work at sea and on land, bringing calamity and distress and sweeping off multitudes to make sure of his prey.—Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}

ในอีกมุมหนึ่ง นางเอเลน จี ไวท์ ได้รับการสำแดงภาพต่างไปอีกภาพนางกล่าวว่า ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า การพิพากษาลงทัณฑ์ต่างๆ ของพระเจ้า ไม่อาจมาจาก องค์พระผู้เป็นเจ้าโดยตรงถึงตัวพวกเขา แต่จากทางนี้คือที่ <u>พวกเขาจัดตำแหน่ง</u>

ตัวเองล่วงเลยเขตความคุ้มครองของพระองค์ พระองค์ทรงตักเตือน ทรงแก้ไข ทรง ตำหนิติเตียน และทรงชี้ แนะหนทางเดียวเท่านั้นสำหรับความปลอดภัย เช่นนั้นแล้ว ถ้าผู้ที่เป็นวัตถุประสงค์ของการดู แลอันเป็นพิเศษของพระองค์จะเดินตามทางของ ตัวเอง เป็นอิสระจากพระวิญญาณขององค์ พระผู้เป็นเจ้าหลังจากการทรงตักเตือน ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ถ้าเขายังเลือกทางของตนเอง เช่นนั้นแล้ว พระองค์จะไม่ทรง บัญชาทู ตสวรรค์ของพระองค์ ให้ไปขัดขวางการจงใจโจมตีต่างๆ ของมาร ซาตาน มันเป็นอำนาจของมารซาตานที่ทำงานอยู่ตลอด ในทะเลและบนแผ่นดิน นำภัยพิบัติและความทุกข์ทรมาน และการกวาดล้างประชากรจำนวนมาก เพื่อให้ แน่ใจว่าพวกเขาเป็นเหยื่อของมัน

- Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}

Here are two more quotes which confirm this pattern: มีข้ออ้างอิงอีกสองประการ ที่ช่วยยืนยันถึงรูปร่างลักษณะนี้ ได้แก่

The wicked have passed the boundary of their probation; the Spirit of God, persistently resisted, has been at last withdrawn. Unsheltered by divine grace, they have no protection from the wicked one.—The Great Controversy, 614 (1911). {LDE 242.5} คนชั่วได้ก้าวข้ามขอบเขตของเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของพวกเขาไปแล้ว พระ วิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ถูกต่อต้านตลอดมา ในที่สุดก็ทรงถูกถอดถอนไร้ ซึ่งที่ปกป้องโดยพระกรุณาธิคุณศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาปราศจากการคุ้มครองจากผู้ที่ ชั่วร้าย - ปลายทางแห่งความหวัง 614 (1911) {LDE 242.5}

Satan works through the elements also to garner his harvest of unprepared souls. He has studied the secrets of the laboratories of nature, and he uses all his power to control the elements as far as God allows. ... It is God that shields His creatures and hedges them in from the power of the destroyer. But the Christian world have shown contempt for the law of Jehovah; and the Lord will do just what He has declared that He would—He will withdraw His blessings from the

earth and remove His protecting care from those who are rebelling against His law and teaching and forcing others to do the same. {GC 589.2}

มารซาตานทำงานผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อรวบรวมผลการเก็บเกี่ยวแห่งจิต วิญญาณที่ไม่ได้เตรียมความพร้อม มันได้ศึกษาความลึกลับของห้องทดสอบแห่ง ธรรมชาติ และมันใช้อำนาจทั้งหมดของมันไปควบคุมองค์ประกอบทั้งหลาย<u>เท่าที่ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาต....</u> องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ซึ่งปกป้องสิ่งมีชีวิตที่ พระองค์ทรงสร้าง และทรงห้อมล้อมพวกเขาจากอำนาจของผู้ทำลาย แต่โลกคริส เตียนได้แสดงความหมิ่นประมาทต่อธรรมบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ จะทรงทำตามที่พระองค์ได้ทรงประกาศไว้ว่า จะทรงกระทำ พระองค์จะทรงถอด ถอนพระพรต่างๆ ของพระองค์ไปจากโลก และจะทรงถอดถอนการดูแลพิทักษ์ รักษาของพระองค์ไปจากผู้ที่กำลังกบฏต่อธรรมบัญญัติของพระองค์ และยังสั่ง สอนและบีบบังคับผู้อื่นให้กระทำตาม (GC 589.2)

Here it is given to us a clear pattern of the judgments of God. This is the sequence of this pattern:

รูปแบบที่ชัดเจนของการพิพากษาลงทัณฑ์ต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้นำมาเป็น ตัวอย่างให้แก่เราแล้ว เช่น

- 1. God warns, corrects, reproves and points out the only path of safety
- ข้อ 1 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตักเตือน ทรงแก้ไข ทรงตำหนิติเตียน และทรงชี้แนะ หนทางเดียวเท่านั้นที่ปลอดภัย
- 2. People follow their own course, independent of the Spirit of God ข้อ 2 ประชาชนเดินตามหนทางของพวกเขาเอง เป็นอิสระจากพระวิญญาณของ องค์พระผู้เป็นเจ้า
- 3. Even after repeated warnings they choose their own way ข้อ 3 แม้หลังจากการตักเตือนซ้ำแล้วซ้ำอีก พวกเขาเลือกทางของตนเอง
- 4. They place themselves beyond His protection

ข้อ 4 พวกเขาจัดวางตัวพวกเขาเองให้อยู่นอกการปกป้องพิทักษ์รักษาขององค์ พระผู้เป็นเจ้า

- 5. God withdraws His blessings and removes His protecting care ข้อ 5 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถอดถอนพระพรต่าง ๆ ของพระองค์ และทรงเลิก การปกป้องดูแลของพระองค์
- 6. The Spirit of God is withdrawn ข้อ 6 พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถูกถอดถอนไป
- 7. God does not commission His angels to prevent Satan's decided attacks upon them
- ข้อ 7 องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงบัญชาเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ไปขัดขวาง การจงใจโจมตีของมารซาตาน
- 8. Satan's power is at work at sea and on land, bringing calamity and distress and sweeping off multitudes to make sure of his prey

ข้อ 8 อำนาจของมารซาตานกำลังทำงานที่ทะเลและบนแผ่นดินโลก สร้างภัย พิบัติและกวาดล้างประชาชนจำนวนมากเพื่อเป็นเหยื่อตามแผนการของมัน

Through the way the Bible expresses it, with our human understanding of wrath, revenge, punishment and judgment we often have trouble recognizing this pattern in the judgments of God. We rather see an active, angry God who uses the elements and instructs His angels to destroy the transgressors. Therefore it is important that we learn to apply this pattern to the judgments of God otherwise we get a wrong picture of the character of God.

โดยวิถีทางที่พระคัมภีร์สำแดงตัวเอง ด้วยความเข้าใจของมนุษย์เรื่องความกริ้วโกรธ การล้างแค้น การลงโทษลงทัณฑ์ และการพิพากษา บ่อยครั้งพวกเรามีปัญหาการ จดจำแบบอย่างนี้ในการพิพากษาต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราปรารถนาจะเห็น องค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเคลื่อนไหว โกรธตึงตัง ผู้ทรงบัญชาใช้องค์ประกอบต่าง ๆ และทรงบัญชาเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ไปทำลายเหล่าผู้ล่วงละเมิดทั้งหลาย เช่นนั้นแล้วมันจึงสำคัญที่เราเรียนรู้ลักษณะของแบบอย่างที่ใช้ในการพิพากษาของ องค์พระผู้เป็นเจ้า มิฉะนั้นแล้วเราจะจดจำพระลักษณะอุปนิสัยที่ผิดพลาดขององค์ พระผู้เป็นเจ้า

To study this pattern let us consider two real events, the destruction of Jerusalem in 70 AD and the crucifixion of Christ on the Cross which are both related to the final destruction of the wicked.

เพื่อศึกษารูปแบบนี้ให้เราพิจารณาถึงสองเหตุการณ์จริง คือ ความพินาศของกรุง เยรูซาเล็มในปีคริสตศักราชที่ 70 และการตรึงบนกางเขนของพระคริสต์เจ้า ทั้งสอง เหตุการณ์เกี่ยวข้องกับความพินาศครั้งสุดท้ายของคนชั่วร้าย

Tears were in many eyes as I directed their attention to the suffering and crucifixion of Christ, and the destruction of Jerusalem which symbolized the final destruction of the wicked. RH June 1, 1886, par. 18 หยาดน้ำตาอยู่ในเบ้าตามากหลาย ขณะที่ข้าพเจ้านำความสนใจของพวกเขามุ่งไปที่ ความทุกข์ทรมานและการตรึงบนกางเขนของพระคริสต์เจ้า และความพินาศของกรุง เยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความพินาศครั้งสุดท้ายของคนชั่วร้าย RH June 1, 1886, par. 18

Can we find this pattern of God's judgement Ellen White was shown? Can we recognize the sequence? In the first chapter of the book The Great Controversy we have an inspired report about what happened at that time to explain the first of these two events.

เราสามารถค้นหารูปแบบการพิพากษาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นที่ได้ทรงสำแดง ให้แก่ นางเอเลน จี ไวท์หรือไม่ เราสามารถรับรู้จดจำเหตุการณ์ตามลำดับได้หรือไม่ ในบทแรกของหนังสือ ปลายทางแห่งความหวัง (The Great Controversy) เราได้รับ รายงานที่ได้รับการดลใจเกี่ยวกับว่าอะไรที่เกิดขึ้นในเวลานั้น เพื่ออธิบายเหตุการณ์ แรกของสองเหตุการณ์นี้ Since we cannot quote the entire chapter here, it would be helpful if you read the chapter for yourself. We quote only a few sentences to see that it truly deals with a judgment of God and that all these terms are used which makes it difficult for us to immediately see what really happened. เนื่องจากเราไม่สามารถอ้างอิงข้อมูลทั้งหมดของบทที่นี่ ถ้าท่านจะอ่านบทความนี้ สำหรับตัวท่านเองก็จะช่วยให้เข้าใจได้มาก เราจะอ้างอิงได้เพียงสองสามประโยค เพื่อให้เห็นว่าข้อความนี้เกี่ยวกับการพิพากษาลงทัณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่าง จริงจัง และถ้อยคำต่าง ๆ ที่ใช้อยู่สร้างความลำบากสำหรับเราเพื่อที่จะเห็นใน ทันทีทันใดว่าอะไรคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ

The hour of hope and pardon was fast passing; the cup of God's long-deferred wrath was almost full. p.20 ชั่วโมงแห่งความหวังและการให้อภัย กำลังจะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว ถ้วยแห่งพระ พิโรธของพระเจ้าที่ทรงอดทนอดกลั้นมายาวนาน เกือบจะเต็มล้นแล้ว หน้า 4 (ใน

เวอร์ชั่นภาษาไทย)

He beheld **the destroying angel with sword uplifted against the city** which had so long been Jehovah's dwelling place. p.21 พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็น**ทูตมรณะถือดาบชูสูงเหนือนครนั้น** ซึ่งเคยเป็นที่ ประทับของพระเยโฮวาห์มาเป็นเวลานาน หน้า 5

...He saw but the first draft from that cup of wrath which at the final judgment she must drain to its dregs. p.21 พระองค์ทรงมองเห็นแต่เพียงการลิ้มรสจอกแรกจากถ้วยแห่งพระพิโรธ ที่ในวาระ การพิพากษาครั้งสุดท้าย เธอต้องดื่มจนหมดถ้วยจนถึงกาก หน้า 5

I have stayed **the angel of justice**, I have called thee to repentance. p.21

เราได้ยับยั้ง**ทูตสวรรค์แห่งความยุติธรรม** เราได้ร้องเรียกให้เจ้าสำนึกผิดกลับใจใหม่ หน้า 5

Christ saw .. Jerusalem .. hastening on **to meet the retributive judgments of God**. p.22

พระคริสต์เจ้าทรงทอดพระเนตรเห็น.... กรุงเยรูซาเล็ม.... กำลังเร่ง**รุดหน้า เข้าสู่การ** พิพากษาโทษตอบแทนขององค์พระผู้เป็นเจ้า หน้า 6

Jesus declared to the listening disciples the judgments that were to fall upon apostate Israel, and especially the retributive vengeance that would come upon them for their rejection and crucifixion of the Messiah. p. 25

พระเยซูเจ้าทรงประกาศแก่เหล่าสาวกทั้งหลายที่กำลังฟังถึงเรื่อง**การพิพากษาลง** ทัณฑ์ต่าง ๆ ที่มาถึงชนชาวอิสราเอลซึ่งละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า และโดยเฉพาะอย่าง ยิ่งถึง การพิพากษาตอบแทนแก้แค้น ที่จะมายังพวกเขา เพราะการปฏิเสธของ พวกเขาและการตรึงบนกางเขนของเมสสิยาห์ หน้า 9

Because of her sins, wrath had been denounced against Jerusalem, and her stubborn unbelief rendered her doom certain. P. 26 เนื่องด้วยความบาปต่าง ๆ ของเธอ พระพิโรธได้ถูกประกาศต่อกรุงเยรูซาเล็ม และ ความดื้อรั้นไม่เชื่อของเธอ ทำให้ความพินาศของเธอนั้นแน่นอน หน้า 10

For nearly forty years after the doom of Jerusalem had been pronounced by Christ Himself, the Lord delayed **His judgments** upon the city and the nation. p.27

เป็นเวลาเกือบสี่สิบปี ภายหลังความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มได้ถูกภาคทัณฑ์โดยพระ คริสต์เจ้าเอง พระเยโฮวาห์เจ้าได้ทรงหน่วงเหนี่ยววันเวลา**การพิพากษาลงทัณฑ์ของ** พระองค์ ที่มีต่อกรุงเยรูซาเล็มและชนชาตินี้ หน้า 11 The Jews had forged their own fetters; they had filled for themselves **the cup of vengeance.** p.35

ชาวยิวได้ตีเหล็กทำตรวนสำหรับตนเอง พวกเขาได้เติม**จอกแห่งพระพิโรธ**จนเต็มล้น เพื่อตัวของเขาเอง หน้า 18

Never was there given a more decisive testimony to God's hatred of sin and to the certain punishment that will fall upon the guilty. p.35 ไม่เคยมีการเป็นพยานใดที่ชี้ขาดมากไปกว่าที่สำแสดงให้เห็นถึงความชิงชังขององค์ พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อบาปและการลงทัณฑ์ที่แน่นอนที่จะมายังผู้กระทำบาป หน้า 19

The Saviour's prophecy concerning the visitation of judgments upon Jerusalem ... p.35

คำพยากรณ์ของพระผู้ช่วยให้รอด เกี่ยวข้องกับ**การมาเยือนของการพิพากษาต่างๆ ยังกรุงเยรูซาเล็ม**.... หน้า 19

In these sentences many well-known terms are mentioned like "retributive judgements", "cup of wrath", "the cup of vengeance" and more. With these terms we relate certain imaginations. Let us summarize them once more:

ในประโยคเหล่านี้ ถ้อยคำมากมายที่รู้จักกันดี ได้ถูกกล่าวถึง เช่น "การพิพากษา ลงโทษตอบแทน" "จอกแห่งพระพิโรธ" "จอกของความแค้น" และอื่น ๆ ด้วย ถ้อยคำเหล่านี้ เราเชื่อมโยงจินตนาการบางอย่าง ขอให้เราสรุปถ้อยคำเหล่านี้ อีกครั้ง หนึ่ง ดังต่อไปนี้

- the cup of God's long-deferred wrath จอกแห่งพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่หน่วงเหนี่ยว
- the destroying angel with sword uplifted against the city ทูตมรณะด้วยดาบที่ชูสูงเหนือเมืองนั้น
- the first draft from that cup of wrath

การลิ้มรสครั้งแรก จากจอกแห่งพระพิโรธนั้น

- the angel of justice ทูตสวรรค์แห่งความยุติธรรม
- the retributive judgments of God การพิพากษาลงทัณฑ์ตอบแทนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- the judgments การพิพากษาลงทัณฑ์ต่าง ๆ
- the retributive vengeance การแก้แค้นตอบแทน
- wrath had been denounced against Jerusalem พระพิโรธได้ถูกประกาศต่อกรุงเยรูซาเล็ม
- the cup of vengeance จอกของความแค้น
- God's hatred of sin and the certain punishment that will fall upon the guilty
 ความชิงชังต่อบาปขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการลงทัณฑ์อย่างแน่นอน ที่จะ
- มายังผู้กระทำความบาป
- the visitation of judgments การมาเยือนของการพิพากษาต่าง ๆ

There is no doubt that the destruction of Jerusalem was a judgment of God. What we want to know is if the pattern that Ellen White was shown can be applied to this event. Here is again this pattern:

ไม่มีข้อสงสัยใดที่ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มนั้น เป็นมาจากการพิพากษาลงทัณฑ์ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ปัจจัยที่เราต้องการรู้ คือ รูปแบบที่ นางเอเลน จี ไวท์ ได้รับ การสำแดงให้เห็นนั้น สามารถจะใช้กับเหตุการณ์นี้ได้ไหม และขอแสดงรูปแบบนี้อีก ครั้งดังนี้

I was shown that the judgments of God would not come directly out from the Lord upon them, but in this way: They place themselves beyond His protection. He warns, corrects, reproves, and points out the only path of safety; then, if those who have been the objects of His special care will follow their own course, independent of the Spirit of God, after repeated warnings, if they choose their own way, then He does not commission His angels to prevent Satan's decided attacks upon them. It is Satan's power that is at work at sea and on land, bringing calamity and distress and sweeping off multitudes to make sure of his prey.—Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2} ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า การพิพากษาต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้มาจาก พระเยโฮวาห์เจ้าถึงพวกเขาโดยตรง แต่มาในอีกทางหนึ่ง คือ พวกเขาจัดตำแหน่ง <u>ตัวเองล่วงเลยเขตความค้มครองของพระองค์</u> พระองค์ทรงตักเตือน ทรงแก้ไข ทรง ตำหนิติเตียน และทรงชี้แนะหนทางเดียวเท่านั้นสำหรับความปลอดภัย เช่นนั้นแล้ว ถ้าผู้ที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งการดูแลเป็นพิเศษของพระองค์ จะเดินตามทางของตัวเอง เป็นอิสระจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าภายหลังจากการตักเตือนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ถ้าเขายังเลือกทางของตัวเองอยู่ **เมื่อนั้นแล้วพระองค์จะไม่ทรงบัญชา** ทตสวรรค์ของพระองค์ ให้ไปขัดขวางการจงใจโจมตีต่าง ๆ ของมารซาตาน มัน เป็นอำนาจของมารซาตานที่ทำงานอยู่ตลอด ในทะเลและบนแผ่นดิน นำภัยพิบัติ และความทุกข์ทรมาน และการกวาดล้างประชากรจำนวนมาก เพื่อความแน่ใจว่า พวกเขาเป็นเหยื่อของมัน

- Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}

Out of this pattern we have already developed this sequence with eight characteristics:

เราได้พัฒนาจากรูปแบบนี้ ด้วยคุณสมบัติ 8 ประการ ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. God warns, corrects, reproves and points out the only path of safety

- ข้อ 1 องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงตักเตือน ทรงแก้ไข ทรงตำหนิติเตียน และทรงชี้นำ ไปในทางเดียว ที่ปลอดภัย
- 2. People follow their own course, independent of the Spirit of God ข้อ 2 ประชาชนดำเนินตามทางของพวกเขาเอง เป็นอิสระจากพระวิญญาณของ องค์พระผู้เป็นเจ้า
- 3. Even after repeated warnings they choose their own way ข้อ 3 แม้หลังจากคำตักเตือนต่าง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก พวกเขายังเลือกดำเนินตาม ทางของตนเอง
- 4. They place themselves beyond His protection ข้อ 4 พวกเขาจัดตัวเอง เกินขอบเขตการปกป้องคุ้มครองของพระองค์
- 5. God withdraws His blessings and removes His protecting care ข้อ 5 องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงถอดถอนพระพรของพระองค์ และทรงยกเลิกการ ปกป้องดูแลของพระองค์
- 6. The Spirit of God is withdrawn ข้อ 6 พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถูกถอนถอน
- 7. God does not commission His angels to prevent Satan's decided attacks upon them
- ข้อ 7 องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้ทรงบัญชาให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ ไป ขัดขวางการโจมตีอย่างตั้งใจของมารซาตานที่มาเหนือพวกเขา
- 8. Satan's power is at work at sea and on land, bringing calamity and distress and sweeping off multitudes to make sure of his prey
- ข้อ 8 อา๋นาจของมารซาตาน ทำงานในทะเลและบนแผ่นดินโลก นำมาซึ่งความ หายนะ และความทุกข์ทรมาน และกวาดทำลายคนเป็นอันมาก เพื่อให้แน่ใจว่า เป็นเหยื่อของบัน

Can we find this sequence and these characteristics in the events of the destruction of Jerusalem? The next paragraph from the first chapter in the Great Controversy answers this question and gives us a clear picture. The

number of the respective characteristic of the above pattern is given in brackets to make it even clearer:

เราสามารถค้นพบลำดับเหตุการณ์นี้ และคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้ ในเหตุการณ์ของ ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม ได้หรือไม่ ย่อหน้าถัดไปจากบทแรกของหนังสือ ปลายทางแห่งความหวัง (The Great Controversy) ตอบคำถามข้อนี้และให้ภาพ เหตุการณ์ที่ชัดเจน จำนวนคุณสมบัติตามลำดับของรูปแบบด้านบนถูกจัดไว้ภายใน วงเล็บด้านล่างนี้ เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

The Jews had forged their own fetters; they had filled for themselves the cup of vengeance. In the utter destruction that befell them as a nation, and in all the woes that followed them in their dispersion, they were but reaping the harvest which their own hands had sown. Says the prophet: "O Israel, thou hast destroyed thyself;" "for thou hast fallen by thine iniquity." (1,2,3) Hosea 13:9; 14:1. Their sufferings are often represented as a punishment visited upon them by the direct decree of God. It is thus that the great deceiver seeks to conceal his own work (8). By stubborn rejection of divine love and mercy, the Jews had caused the protection of God to be withdrawn from them (4,5,6,7), and Satan was permitted to rule them according to his will (8). The horrible cruelties enacted in the destruction of Jerusalem are a demonstration of Satan's vindictive power over those who yield to his control (7,8). {GC 35.3}

ชาวยิวได้ตีตรวนล่ามโซ่ตัวเอง พวกเขาได้เติมเต็มจอกแห่งความแค้นสำหรับตัวเขาเอง ในความพังพินาศสิ้นซากที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ทั้งประเทศชาติ และในการแตกสลาย ของพวกเขา พวกเขาเพียงแต่เก็บเกี่ยว ผลที่หว่านด้วยมือของพวกเขาเอง ผู้ พยากรณ์กล่าวว่า โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ทำลายตัวของเจ้าเอง เจ้าได้พินาศไปเพราะ ความเลวทรามของตนเอง (1, 2, 3) โฮเซยา 13:9; 14:1 บ่อยครั้งความทุกข์ทรมาน ของพวกเขา ถูกยกเป็นตัวอย่างของการลงโทษทัณฑ์ของพวกเขาจากบัญชาการ โดยตรงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นด้วยวิธีนี้มารผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ แสวงหาการปกปิดผลงานของมันเอง (8) โดยการปฏิเสธอย่างดื้อด้านต่อความจงรักเอ็นดู

อันศักดิ์สิทธิ์และพระเมตตาปราณี ชาวยิวได้สร้างเหตุให้การปกป้องขององค์พระ ผู้เป็นเจ้าถูกเพิกถอนจากพวกเขา (4, 5, 6,7) และมารซาตาน ก็ได้รับอนุญาตให้ ปกครองพวกเขาตามความปรารถนาของพวกเขา (8) ความน่าสะพรึงกลัวที่โหด เลวร้ายที่สุดได้บังเกิดขึ้นในความพินาศย่อยยับของกรุงเยรูซาเล็มเป็นการสำแดง ออกอย่างหนึ่งของอำนาจการแก้แค้นของมารซาตาน เหนือผู้ที่ยินยอมอยู่ใต้การ บังคับบัญชาของมัน (7, 8) {GC 35.3}

We cannot know how much we owe to Christ for the peace and protection which we enjoy. It is the restraining power of God that prevents mankind from passing fully under the control of Satan (5,6,7,8). The disobedient and unthankful have great reason for gratitude for God's mercy and long-suffering in holding in check the cruel, malignant power of the evil one (7.8). But when men pass the limits of divine forbearance, that restraint is removed (5,6,7). God does not stand toward the sinner as an executioner of the sentence against transgression; but He leaves the rejectors of His mercy to themselves (5,6,7), to reap that which they have sown (2,3,4). Every ray of light rejected, every warning despised or unheeded, every passion indulged, every transgression of the law of God, is a seed sown which yields its unfailing harvest (1,2,3,4). The Spirit of God, persistently resisted, is at last withdrawn from the sinner (5,6), and then there is left no power to control the evil passions of the soul, and no protection from the malice and enmity of Satan (5,6,7,8). The destruction of Jerusalem is a fearful and solemn warning to all who are trifling with the offers of divine grace and resisting the pleadings of divine mercy (1,2,3). Never was there given a more decisive testimony to God's hatred of sin and to the certain punishment that will fall upon the guilty. (GC 36.1)

เราไม่อาจทราบได้ว่า เราเป็นหนี้ต่อพระคริสต์เจ้ามากเท่าไร สำหรับสันติสุขและการ ปกป้องดูแลที่เราชื่นชมหรรษา มันเป็นอำนาจหน่วงเหนี่ยวยับยั้งขององค์พระผู้ เป็นเจ้าที่ป้องกันมนุษยชาติจากการไปอยู่ใต้การบังคับการอย่างเต็มพิกัดของมาร ซาตาน (5, 6, 7, 8) ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง ไม่ทำตาม และไม่กตัญญู มีเหตุผลมากยิ่งที่จะ

สำแดงความกตัญญูต่อพระเมตตาคุณและความอดทนอดกลั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในการทรงยับยั้งความทารุณและอำนาจเลวร้ายของมารชั่วผู้หนึ่ง (7, 8) แต่เมื่อ มนุษย์เลยผ่านขอบเขตความอดทนอันศักดิ์สิทธิ์ การยับยั้งก็จะถูกเพิกถอน (5, 6, 7) องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงยืนต่อหน้าคนบาปเหมือนผู้ลงทัณฑ์ผู้หนึ่งของการ ลงโทษผู้ล่วงละเมิดกระทำผิดบาป แต่พระองค์ทรงปลดปล่อยผู้ปฏิเสธพระเมตตา คุณทั้งหลายตามลำพัง (5, 6, 7) เพื่อพวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขาได้หว่าน (2, 3, 4) ประกายแสงทุกเสี้ยวที่ถูกปฏิเสธ การตักเตือนทุกอย่างที่ถูกดูหมิ่นหรือไม่ ได้รับความสนใจ ตัณหาที่ปรนเปรอ การล่วงละเมิดกฎบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทุกประการ เป็นเมล็ดที่หว่านลงที่จะทำให้เกิดผลที่ไม่แตกต่างจากเมล็ดยามเก็บเกี่ยว (1, 2, 3, 4) พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อถูกต่อต้านตลอดเวลา ในที่สุด จะถูกเพิกถอนจากคนบาป (5, 6) แล้วจะไม่มีอำนาจอะไรเหลืออยู่ที่บังคับตัณหา ชั่วร้ายต่าง ๆ ของจิตวิญญาณ และไม่มีการปกป้องคุ้มครองจากการกล่าวหาให้ ร้ายป้ายสีและการเป็นปรปักษ์กับมารซาตาน (5, 6, 7, 8) ความพินาศของกรุง เยรูซาเล็ม เป็นการตักเตือนภัยที่น่ากลัวและเคร่งขรึมสำหรับทุก ๆ คน ที่ไม่ให้คุณค่า กับพระกรุณาคุณอันศักดิ์สิทธิ์ที่ทรงนำเสนอ และต่อต้านการอ้อนวอนเรียกของพระ กรุณาคุณที่ศักดิ์สิทธิ์ (1, 2, 3) **ไม่เคยมีการให้ถ้อยคำเป็นพยานที่ชัดเจนแน่วแน่** มากกว่านี้ ถึงความเกลียดชังความบาปขององค์พระผู้เป็นเจ้า และถึงการลงโทษ ทัณฑ์ที่แน่นอนที่จะมาถึงผู้ผิดบาป {GC 36.1}

This description corresponds in all respects to the pattern of the judgments of God Ellen White was shown by Jesus. Thus, in the event of the destruction of Jerusalem the terms judgments, wrath, vengeance, punishment etc., mean that God does not stand toward the sinner as an executioner but He withdraws from the sinner and no longer protects him from the cruel power of the evil one.

การบรรยายความนี้ สอดคล้องในทุกแง่มุมกับรูปลักษณะของการพิพากษาต่าง ๆของ องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่นาง เอเลน จี ไวท์ ได้รับการสำแดงจากพระเยซูเจ้า ดังนั้นแล้ว ในเหตุการณ์ของความพินาศแห่งกรุงเยรูซาเล็ม ถ้อยคำ เช่น การพิพากษาต่าง ๆ พระพิโรธ การแก้แค้น การลงโทษทัณฑ์ ฯลฯ หมายความว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้ทรงยืนต่อหน้าคนบาปเช่นผู้ประหารคนหนึ่ง แต่พระองค์ทรงถอนตัวจากคน บาป และจะไม่ทรงปกป้องพิทักษ์เขาจากอำนาจโหดร้ายของผู้ชั่วช้าเลวทราม

That is also the meaning of what Jesus said in the parable of the king who made a marriage for his son: But when the king heard thereof, he was wroth: and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city. Matthew 22:7

นั้นก็เป็นความหมายของพระเยซูเจ้าที่ตรัสเช่นกัน ในอุปมาของกษัตริย์ที่ทรงจัดงาน วิวาห์ให้แก่บุตรของพระองค์ แต่เมื่อกษัตริย์ได้ฟังเช่นนั้นแล้ว พระองค์ทรงพิโรธนัก และพระองค์ทรงบัญชากองทหารต่าง ๆ และทรงทำลายฆาตกรเหล่านั้น และทรงเผา บ้านเมืองของเขา มัทธิว 22:7

Thus the Jewish people sealed their rejection of God's mercy. The result was foretold by Christ in the parable. **The king "sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city."** The judgment pronounced came upon the Jews in the destruction of Jerusalem and the scattering of the nation. {COL 308.3}

ดังนั้น ประชาชนชาวยิวปิดผนึกการปฏิเสธพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผลลัพธ์ นั้นก็ได้บอกกล่าวไว้แล้ว โดยพระคริสต์เจ้าในอุปมา กษัตริย์ "ทรงบัญชากองทัพ ต่าง ๆ ของพระองค์ และทรงทำลายพวกฆาตกรเหล่านั้น และทรงเผาบ้านเมือง ของพวกเขา" การพิพากษาลงทัณฑ์ ได้มายังชาวยิวในความพินาศของกรุง เยรูซาเล็มและในการกระจัดกระจายของประเทศชาติ (COL 308.3)

It seems strange to us that the Bible expresses itself in this way. But the scripture is its own interpreter and clearly tells us what the wrath of God really is. It is the hiding of God's face.

ดูเหมือนจะแปลกสำหรับพวกเรา ที่พระคัมภีร์สำแดงตัวเองในลักษณะเช่นนี้ แต่พระ ดำรัสเป็นผู้แปลของตัวเอง และบอกกล่าวแก่เราอย่างชัดเจน ถึงพระพิโรธขององค์ พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงนั้นเป็นเช่นใด นั้นคือการปิดบังพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็น เจ้า

In a little wrath I hid my face from thee for a moment; but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the LORD thy Redeemer. Isa 54:8

ในความพิโรธเพียงเล็กน้อย เราปิดบังพระพักตร์ของเราจากเจ้า เพียงขณะหนึ่ง แต่ ด้วยความกรุณาตลอดกาล เราจะมีความเมตตาต่อเจ้า พระเยโฮวาห์เจ้า พระผู้ช่วยให้ รอดของเจ้า ทรงตรัสเช่นนั้น อิสยาห์ 54:8

Hide not thy face far from me; put not thy servant away in anger: thou hast been my help; leave me not, neither forsake me, O God of my salvation. Psalm 27:9

ขออย่าได้ทรงปิดบังพระพักตร์ของพระองคห่างไกลจากข้าพระองค์ ขออย่าได้ปล่อย ผู้รับใช้ของพระองค์ไปในยามกริ้ว พระองค์ได้ทรงเป็นผู้ช่วยข้าพระองค์ จงอย่าได้จาก ข้าพระองค์ไป ทั้งอย่าได้ละทิ้งข้าพระองค์ไป โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งความรอดของ ข้าพระองค์ สดุดี 27:3

Then my anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide my face from them, and they shall be devoured, and many evils and troubles shall befall them; so that they will say in that day, Are not these evils come upon us, because our God is not among us? Deuteronomy 31:17

แล้วความกริ้วของเราจะลุ[้]กโหมใส่พวกเขาในวันนั้น และเราจะทอดทิ้งพวกเขา เสีย เราจะปิดบังใบหน้าของเราจากพวกเขา และพวกเขาจะถูกทำร้ายเผาผลาญ และสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ และความลำบากมากหลาย จะมาสู่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะ กล่าวในวันนั้นว่า สิ่งชั่วร้ายเหล่านี้มาสู่เราเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้ทรง สถิตท่ามกลางเราแล้วไม่ใช่หรือ พระราชบัญญัติ 31:17

Isn't this a wonderful accordance to the pattern we are studying about? The withdrawal of God's Spirit and protection corresponds to the hiding of His face. This is certainly a painful process for God who has no pleasure in the death of the wicked (Eze 18:23).

นี่ไม่ใช่เป็นการสอดคล้องกันที่เยี่ยมยอดตามรูปแบบที่เรากำลังศึกษาอยู่หรือ การทรง ถอดถอนของพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการปกป้องพิทักษ์รักษา สอดคล้องกับการปกปิดพระพักตร์ของพระองค์ นี่เป็นวิธีการที่เจ็บปวดอย่างแน่นอน สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งไม่มีความชื่นชมในความตายของคนชั่ว เอเสเคียล 18:23

Finally I want to point to two things Ellen White mentions in this chapter about the destruction of Jerusalem.

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าปรารถนาจะชี้ไปยังสองประการซึ่ง นางเอเลน จี ไวท์ ได้กล่าวถึงใน บทนี้ ที่เกี่ยวกับความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม

The Spirit of God, persistently resisted, is at last withdrawn from the sinner (5,6), and then there is left no power to control the evil passions of the soul, and no protection from the malice and enmity of Satan. GC 36

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ถูกต่อต้านตลอดเวลา ในที่สุดก็จะทรงถูกถอด ถอนไปจากคนบาป (5,6) **แล้วไม่มีอำนาจใดอีก ที่บังคับตัณหาชั่วร้ายมากหลาย** ของจิตวิญญาณ และไม่มีการปกป้องจากการประสงค์ร้าย และการเป็นปฏิปักษ์ กับซาตาน (GC 36)

This is what happens when God withdraws from us:

สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถอนพระองค์จากเรา
There is left no power to control the evil passions of the soul ไม่มีอำนาจใดเหลืออยู่ที่บังคับตัณหาชั่วร้ายต่าง ๆ ของจิตวิญญาณ
No protection from the malice and enmity of Satan
ไม่มีการป้องกันจากความประสงค์ร้าย และการเป็นปฏิปักษ์กับมารซาตาน

This is mentioned again on page 36: สิ่งนี้ได้กล่าวซ้ำใน หน้า 19-20 ว่า

The records of the past,—the long procession of tumults, conflicts, and revolutions, the "battle of the warrior ... with confused noise, and garments rolled in blood" (Isaiah 9:5),—what are these, in contrast with the terrors of that day when the restraining Spirit of God shall be wholly withdrawn from the wicked, no longer to hold in check the outburst of human passion and satanic wrath! GC 36 การบันทึกต่าง ๆ ของอดีต - ขบวนการที่ยาวนานของความโกลาหล ความขัดแย้งต่าง ๆ และการปฏิวัติมากมาย เช่นที่ได้บันทึกไว้ "สงครามของนักรบ.... ด้วยเสียงที่สับสน และอาภรณ์ที่โชกชุ่มด้วยเลือด" (อิสยาห์ 9:5) - สิ่งเหล่านี้คืออะไร เมื่อเปรียบเทียบ กับความน่าสะพรึงกลัวของวันนั้น เมื่อพระวิญญาณยับยั้งขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงถูกถอดถอนไปทั้งสิ้นจากผู้เลวร้าย จะไม่มีการควบคุมการประทุแห่งตัณหา มนุษย์และความเคืองแค้นของมารซาตานอีกต่อไป {GC 36}

This is what we have to fear: นี้คือสิ่งที่เราต้องเกรงกลัวมีดังต่อไปนี้

- 1. The outburst of human passion การประทุแห่งตัณหามนุษย์
- 2. The outburst of satanic wrath การประทุของความโกรธเคืองของมารซาตาน

The Spirit of God protects us from the first.
พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงปกป้องเราจากประการแรก
The Angels of God protect us from the second.
ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ปกป้องเราจากประการที่สอง

The destruction of Jerusalem is important because it addresses the process of the judgments of God throughout human history and the end of the world. Notice how the Spirit of Prophecy speaks to four major judgments within this same context.

ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นการกล่าวถึงขบวนการของการ พิพากษาต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์และเวลาสุด ปลายของโลก ให้สังเกตว่าพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์กล่าวถึงการ พิพากษา 4 กลุ่มใหญ่ในบริบทเดียวกันว่าอย่างไรบ้าง

Men cannot with impunity reject the warning which God in mercy sends them. A message was sent from heaven to the world in Noah's day, and their salvation depended upon the manner in which they treated that message. Because they rejected the warning, the Spirit of God was withdrawn from the sinful race, and they perished in the waters of the Flood. In the time of Abraham, mercy ceased to plead with the guilty inhabitants of Sodom, and all but Lot with his wife and two daughters were consumed by the fire sent down from heaven. So in the days of Christ. The Son of God declared to the unbelieving Jews of that generation: "Your house is left unto you desolate." Matthew 23:38. Looking down to the last days, the same Infinite Power declares, concerning those who "received not the love of the truth, that they might be saved": "For this cause God shall send them strong delusion, that they should believe a lie: that they all might be damned who believed not the truth, but had pleasure in unrighteousness." 2 Thessalonians 2:10-12. As they reject the teachings of His word, God withdraws His Spirit and leaves them to the deceptions which they love. GC 431

มนุษย์ไม่สามารถปฏิเสธอย่างไร้ซึ่งความรับผิดชอบต่อการตักเตือนที่องค์พระผู้เป็น เจ้าในพระเมตตาคุณของพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา มี**ข่าวสารหนึ่งที่ได้ ทรงประทานจากสวรรค์ถึงโลก ในวันเวลาของโนอา** และการช่วยให้รอดของพวก เขานั้นขึ้นอยู่กับท่าทีมารยาทที่พวกเขาตอบรับต่อข่าวสารนั้น เพราะว่าพวกเขาได้ ปฏิเสธการเตือนภัย พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงถูกถอดถอนไปจาก **ชนชาติบาปหนา** และพวกเขาพินาศในน้ำที่ท่วมโลก ในวันเวลาของอับราฮัม ความ เมตตาได้หยุดวิงวอนกับเหล่าผู้อยู่อาศัยที่บาปหนาที่เมืองโสโดม และทุก ๆ คน นอกจากโลทพร้อมด้วยภรรยาและบุตรตรีอีกสองคนถูกเผาพลาญด้วยเพลิงเทมาจาก สวรรค์ เช่นเดียวกัน ในวันเวลาของพระคริสต์เจ้า พระบุตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงประกาศให้ชาวยิวที่ไม่เชื่อในสมัยนั้นว่า "บ้านเรือนของเจ้าจะถูกทอดทิ้ง ให้รกร้าง" (มัทธิว 23:38) มองไกลไปถึงวันวาระสุดท้าย อำนาจไร้ซึ่งขอบเขตเช่น กาลก่อนทรงประกาศเกี่ยวกับบุคคลที่ "หายอมรับไม่ต่อความรักแห่งความจริง เพื่อ ว่าพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด" "เพราะเหตุผลนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรง ประทานการหลอกลวงเข้าใจผิดที่รุนแรง เพื่อว่าพวกเขาจะได้เชื่อในความมุสา และ พวกเขาที่หาเชื่อไม่ในความจริงแต่เพลิดเพลินกับความอธรรม คงจะถูกสาปแช่ง" (2 เธสะโลนิกา 2:10-12) ขณะที่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมรับการสั่งสอนของพระดำรัส ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิกถอนพระวิญญาณของพระองค์ และปล่อยพวกเขา กับการหลอกการลวงต่าง ๆ ที่พวกเขารัก (GC 431)

We see the judgments of the flood, Sodom and Gomorrah, the destruction of Jerusalem and the end of the world all follow this pattern. We must look to another example of this pattern to deal with the question of the final destruction of the wicked. Since the whole human race will be resurrected again at the end of the millennium, the wicked will finally experience the second death. All the judgments of the Bible up until the end place people in the state of Biblical sleep. As Jesus said of Lazarus he is not dead but sleeping. Jesus is the only one who has yet experienced the final judgment of the wicked. Therefore we must study the death of

the cross to understand the final death of the wicked. Jesus took the cost of sin upon Himself and experienced the wages of sin for us. เรามองเห็นการพิพากษาลงทัณฑ์ต่าง ๆ ของน้ำท่วมโลก เมืองโสโดมและเมืองโก

เรามองเห็นการพิพากษาลงทัณฑ์ต่าง ๆ ของน้ำท่วมโลก เมืองโสโดมและเมืองโก โมราห์ ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม และวันสิ้นสุดของโลก ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นตาม แบบแผนรูปแบบนี้ เราต้องมองไปที่อีกตัวอย่างหนึ่งของรูปแบบเดียวกัน ที่เกี่ยวกับ คำถามของการทำลายครั้งสุดท้ายของคนเลวร้าย เมื่อมนุษยชาติทั้งปวงจะฟื้นคืนชีพ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อสิ้นเวลาสหัสวรรษแล้ว ในที่สุดคนชั่วเลวทรามจะได้รับประสบการณ์ กับความตายครั้งที่สอง การพิพากษาลงทัณฑ์ทั้งหมดในพระคัมภีร์จนถึงบั้นปลาย ได้ ให้มนุษย์อยู่ในสถานะนอนหลับตามพระคัมภีร์ เช่นที่พระเยซูเจ้าได้ทรงตรัสถึงเรื่อง ของลาซารัสว่า เขาไม่ได้ตายแต่กำลังนอนหลับอยู่ พระเยซูเจ้าเป็นบุคคลเดียวเท่านั้น ที่ยังทรงรอประสบการพิพากษาครั้งสุดท้ายของผู้ชั่วร้าย ดังนั้นแล้ว เราต้องศึกษาการ สิ้นพระชนม์แห่งกางเขน เพื่อให้เข้าใจความตายครั้งสุดท้ายของเหล่าผู้ชั่วร้าย พระ เยซูเจ้าได้ทรงรับเอาค่าของความบาป เป็นของพระองค์เอง และทรงรับประสบการณ์ ค่าของความบาปแทนเรา

Rom 5:8-9 But God commendeth his love toward us, in that, while we were yet sinners, Christ died for us. (9) Much more then, being now justified by his blood, we shall be saved from wrath through him.

้แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์เอง ให้แก่เราทั้งหลาย คือ ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์เจ้าได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ยิ่งไปกว่านั้น บัดนี้เราเป็นผู้ชอบธรรมแล้ว โดยพระโลหิตของพระองค์ เราจะได้รับการช่วยจากพระ พิโรธ โดยผ่านพระองค์ โรม 5:8-9

Isa 53:5 But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

แต่เขาถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของเรา เขาบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา เขา รับโทษทัณฑ์เพื่อเราจะมีสันติสุข บาดแผลของเขาทำให้เราได้รับการรักษาให้หาย อิส ยาห์ 53: 5

Let us follow the sequence of the death of Christ to see what will happen to the wicked at the end of time.

ขอให้เราติดตามลำดับภาพ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า เพื่อจะเห็นว่า อะไรจะ เกิดขึ้นกับคนชั่วเลวทรามในวาระสุดท้าย

Upon Christ as our substitute and surety was laid the iniquity of us all. He was counted a transgressor, that He might redeem us from the condemnation of the law. The guilt of every descendant of Adam was pressing upon His heart. The wrath of God against sin, the terrible manifestation of His displeasure because of iniquity, filled the soul of His Son with consternation. All His life Christ had been publishing to a fallen world the good news of the Father's mercy and pardoning love. Salvation for the chief of sinners was His theme. But now with the terrible weight of guilt He bears, He cannot see the Father's reconciling face. The withdrawal of the divine countenance from the Saviour in this hour of supreme anguish pierced His heart with a sorrow that can never be fully understood by man. So great was this agony that His physical pain was hardly felt. {DA 753.1}

บนพระวรกายของพระคริสต์เจ้า ตัวแทนของเราและผู้ค้ำประกันของเรา ได้รองรับ ความชั่วร้ายของเราทุกคน พระองค์ถูกนับเป็นผู้ล่วงละเมิดคนหนึ่ง เพื่อว่าพระองค์ ทรงไถ่ช่วยเราให้รอดจากการสาบแช่งลงทัณฑ์ของกฎบัญญัติ ความผิดบาปของทุก ผู้คน ทายาทของอดัม ได้ทับถมที่หัวใจของพระองค์ พระพิโรธขององค์พระผู้เป็น เจ้าต่อความบาป การสำแดงที่น่าเกรงกลัวของความไม่พอพระทัยขององค์พระผู้เป็น เจ้าเพราะความชั่วร้าย ต่างเพิ่มพูนเต็มเปี่ยมในจิตวิญญาณของพระบุตรของพระองค์ ด้วยความน่ากลัว ตลอดชีวิตของพระองค์ พระคริสต์เจ้าได้ทรงป่าวประกาศให้แก่โลก ที่พ่ายแพ้ ถึงข่าวประเสริฐของพระเมตตาคุณของพระบิดาและความจงรักที่ให้อภัย

โทษ การไถ่ช่วยให้รอดทรงโปรดประทานให้ แม้แก่หัวหน้าของคนบาป เป็นปัจจัย สาระสำคัญของพระองค์ บัดนี้ด้วยน้ำหนักอันหนักหน่วงมากมายของความบาปที่ พระองค์ทรงต้องรองรับ พระองค์ไม่สามารถมองเห็นพระพักตร์ที่คืนดีของพระบิดาได้ การถอดถอนพระสง่าราศีที่ศักดิ์สิทธิ์จากพระผู้ช่วยให้รอดในชั่วโมงนี้ที่แสน เจ็บปวดสาหัสยิ่งนักทิ่มแทงหัวใจของพระองค์ ด้วยความเศร้าโศกที่มนุษย์ไม่ สามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่ ความปวดร้าวทุกข์ทรมานนี้ลึกซึ้งยิ่งนัก จนความ เจ็บปวดทางร่างกายของพระองค์ พระองค์ก็เกือบไม่รู้สึกเลย {DA 753.1}

When the Spirit of God withdraws from the sinner, there is no comforter to encourage them to trust in the mercy of God. The sinner is left to face the catalogue of their sins without any sense of hope. It was this sense of sinfulness that causes Christ to cry out:

เมื่อพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถอนตัวจากคนบาป ไม่มีผู้ปลอบประโลม ที่ให้กำลังใจพวกเขาให้เชื่อวางใจในพระเมตตาคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้า คนบาปถูก ปล่อยให้เผชิญหน้ากับสารพัดบาปของพวกเขาอย่างปราศจากความหวังใด ความรู้สึก ของความบาปเช่นนี้เองที่ทำให้พระคริสต์เจ้าทรงร้องเรียกออกมา

Matt 27:46 And about the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eli, Eli, lama sabachthani? That is to say, My God, my God, why hast thou forsaken me?

ราวบ่ายสามโมง พระเยซูเจ้า ทรงร้องเสียงดังว่า "เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธานี" ที่ แปลได้ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์" มัทธิว 27:46

Christ felt utterly forsaken and alone while carrying ours sins upon him. พระคริสต์เจ้าทรงรู้สึกถูกทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิงและเปล่าเปลี่ยวโดดเดี่ยว ขณะที่แบก หามความผิดบาปต่าง ๆ ของเราทั้งหลาย บนพระวรกายของพระองค์

Satan with his fierce temptations wrung the heart of Jesus. The Saviour could not see through the portals of the tomb. Hope did not present to Him His coming forth from the grave a conqueror, or tell Him of the Father's acceptance of the sacrifice. He feared that sin was so offensive to God that their separation was to be eternal. Christ felt the anguish which the sinner will feel when mercy shall no longer plead for the guilty race. It was the sense of sin, bringing the Father's wrath upon Him as man's substitute that made the cup He drank so bitter, and broke the heart of the Son of God. {DA 753.2} มารซาตานกับการทดลองที่รุนแรงของมัน ได้สะเทือนหัวใจของพระเยซูเจ้า พระ ผู้ช่วยให้รอดไม่สามารถมองผ่านประตูของอุโมงค์ฝังศพ ความหวังไม่ได้นำเสนอแก่ พระองค์ถึงการทรงเสด็จออกจากอุโมงค์ฝังศพเช่นผู้มีชัยชนะ หรือบอกกับพระองค์ถึง การทรงยอมรับของพระบิดาเจ้าในการทรงเสียสละถวายตัว **พระองค์ทรงเกรงกลัว** ว่า ความบาปที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียดชังนัก จะทำให้การแยกจากกัน ระหว่างพระองค์และพระบิดานั้นถาวรนิรันดร์ พระคริสต์เจ้าทรงรู้สึกปวดร้าวเช่น คนบาปจะรู้สึกเมื่อพระเมตตาคุณจะไม่อ้อนวอนเพื่อชนชาติผิดบาปอีกต่อไป เป็น ความรู้สึกของบาป ที่นำพระพิโรธของพระบิดามาสู่พระองค์ที่เป็นตัวแทนของมนุษย์ ที่ทำให้จอกที่พระองค์ทรงดื่มนั้น ช่างขมยิ่ง และได้ทำให้หัวใจของพระบุตรขององค์

It is the sense of sin the brings the Father's wrath upon the wicked. What is the Father's wrath?

เป็นความรู้สึกของบาป ที่นำพระพิโรธของพระบิดาสู่ผู้คนชั่วร้าย

พระพิโรธของพระบิดาคืออะไร

พระผู้เป็นเจ้า แตกสลาย {DA 753.2}

How long, LORD? Wilt thou hide thyself for ever? Shall thy wrath burn like fire? Psa 89:46

อีกนานเท่าใหร่ พระเยโฮวาห์เจ้า พระองค์จะทรงปิดบังพระองค์เองตลอดกาลหรือ พระพิโรธของพระองค์ จะเผาใหม้เหมือนเพลิงหรือ สดุดี 89:46

The Father's wrath is the hiding of the face of God. พระพิโรธของพระบิดา คือการปิดบังพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

In that thick darkness God's presence was hidden. He makes darkness His pavilion, and conceals His glory from human eyes. God and [754] His holy angels were beside the cross. The Father was with His Son. Yet His presence was not revealed. Had His glory flashed forth from the cloud, every human beholder would have been destroyed. And in that dreadful hour Christ was not to be comforted with the Father's presence. He trod the wine press alone, and of the people there was none with Him. {DA 753.4}

ในความมืดทมิห การทรงสถิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกปิดบัง พระองค์ทรงทำให้ ความมืดเป็นศาลาของพระองค์ และทรงปกปิดพระสง่าราศีของพระองค์จากดวงตา ของมนุษย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพร้อมด้วยทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ทรงอยู่ เคียงข้างกางเขน พระบิดาทรงสถิตด้วยกับพระบุตรของพระองค์ แม้การทรง สถิตของพระบิดาไม่ได้ถูกเปิดเผย หากพระสง่าราศีของพระองค์ทรงเปล่งราศีจาก กลุ่มหมู่เมฆ มนุษย์ทุก ๆ คนที่มองเห็นจะถูกทำลาย และในชั่วโมงที่น่าสะพรึงกลัว พระคริสต์เจ้าไม่ได้รับการประเล้าประโลมจากการทรงสถิตด้วยของพระบิดา พระองค์ทรงเหยียบย้ำน้ำองุ่นผู้เดียว และประชากรของพระองค์ ไม่มีผู้ใดอยู่ ด้วยกับพระองค์ {DA 753.4}

The Father was present with His Son in the darkness but the guilt of sin caused the comfort of the Father's to be withdrawn. The Father will be present with the sinner when they die but they will not discern Him for His Spirit will have been withdrawn. We notice in the text above that this hiding of the Father's face by the withdrawal of the Spirit is like a burning

fire. This burning fire is described elsewhere in Scripture. พระบิดาได้ทรง สถิตด้วยกับพระบุตรของพระองค์ในความมืด แต่ความผิดของความบาป เป็นสาเหตุ ให้การปลอบประโลมของพระบิดาถูกเพิกถอนไป พระบิดาจะทรงสถิตด้วยกับคนบาป เมื่อพวกเขาตาย แต่พวกเขาจะไม่ล่วงรู้ถึงพระองค์ เพราะพระวิญญาณของพระองค์ จะทรงถูกเพิกถอนออกไป เราสังเกตในข้อความด้านบนว่า การปกปิดพระพักตร์ของ พระบิดาโดยการเพิกถอนของพระวิญญาณนั้นเป็นเช่นเพลิงที่เผาไหม้อยู่ เพลิงที่เผา ใหม้อยู่นี้ได้มีคำบรรยายในบทอื่นในพระดำรัส

Behold, the name of the LORD cometh from far, burning with his anger, and the burden thereof is heavy: his lips are full of indignation, and his tongue as a devouring fire: Isa 30:27 ดูเถิด พระนามของพระเยโฮวาห์ทรงมาจากที่ไกล ร้อนด้วยความกริ้วของพระองค์ และภาระนั้นก็หนักหนา ริมพระโอษฐ์ของพระองค์เต็มด้วยความกริ้ว และพระชิวหา

พระองค์เหมือนไฟเผาผลาญ อิสยาห์ 30.27

Notice that it says the name of the LORD comes from far. The name of God is the character of God. When the selfish sinner looks upon the perfect and selfless love of God, it reveals the total wickedness of the sinner and it causes immense pain like looking into extremely bright light after being in deep darkness for many years.

ขอให้สังเกตว่า พระนามของพระเยโฮวาห์เจ้า มาจากที่ไกล พระนามขององค์พระผู้ เป็นเจ้าคือพระลักษณะของพระองค์ เมื่อคนบาปที่เห็นแก่ตัวมองที่ความสมบูรณ์แบบ และความรักเอ็นดูที่ไร้ความเห็นแก่ตัว มันจึงเปิดเผยความชั่วสามานย์ทั้งสิ้นทั้งปวง ของคนบาป และสร้างความปวดร้าวยิ่งนักเหมือนมองไปที่ดวงแสงสว่างที่เจิดจ้ายิ่ง หลังจากที่อยู่ในที่มืดสนิทเป็นเวลาหลายปี

Now Christ again appears to the view of His enemies. Far above the city, upon a foundation of burnished gold, is a throne, high and lifted up. Upon

this throne sits the Son of God, and around Him are the subjects of His kingdom. The power and majesty of Christ no language can describe, no pen portray. The glory of the Eternal Father is enshrouding His Son. The brightness of His presence fills the City of God, and flows out beyond the gates, flooding the whole earth with its radiance. {GC 665.1} บัดนี้ พระคริสต์เจ้าทรงปรากฏให้พวกศัตรูของพระองค์ มองเห็นอีกครั้งหนึ่ง สูงขึ้นไป เหนือนคร บนรากฐานที่ทำด้วยทองคำขัดเงา มีราชบัลลังก์สูงและทะยานขึ้น บน บัลลังก์นี้ พระบุตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทับอยู่และล้อมรอบพระองค์ เป็น ประชากรของอาณาจักรของพระองค์ อำนาจและพระสง่าราศีของพระคริสต์เจ้านั้น ไม่มีภาษาอะไรที่จะสามารถบรรยายได้ ไม่มีปากกาที่สามารถพรรณนา พระสง่าราศีของพระบิดานิรันดร์ทรงโอบล้อมพระบุตรของพระองค์ ความบรรเจิดจ้าของการทรง สถิตของพระองค์ทั่วมทันนครขององค์พระผู้เป็นเจ้า และทรงไหลบ่าล้นพ้นออกนอก ประตูเมืองทั้งหลาย ท่วมทันทั่วทั้งโลกด้วยสง่าราศี {GC 665.1}

The greatest glory of the Father and Son is the manifestation of the cross and at the end of the 1000 years the whole world will behold the glory of the cross. Let us read carefully the agony this creates for the wicked as they behold the cross:

พระสง่าราศีที่บรรเจิดจ้าที่สุดของพระบิดาและพระบุตร คือการสำแดงของกางเขน และที่สุดปลายของ 1000 ปี ทั่วทั้งโลกจะมองเห็นพระสง่าราศีของกางเขน ขอให้เรา อ่านอย่างระมัดระวังถึงความปวดร้าวทุกข์ทรมานที่สร้างให้แก่ผู้เลวร้าย เมื่อพวกเขา มองไปที่กางเขน

Above the throne is revealed the cross; and like a panoramic view appear the scenes of Adam's temptation and fall, and the successive steps in the great plan of redemption. The Saviour's lowly birth; His early life of simplicity and obedience; His baptism in Jordan; the fast and temptation in the wilderness; His public ministry, unfolding to men heaven's most precious blessings; the days crowded with

deeds of love and mercy, the nights of prayer and watching in the solitude of the mountains; the plottings of envy, hate, and malice which repaid His benefits; the awful, mysterious agony in Gethsemane beneath the crushing weight of the sins of the whole world; His betrayal into the hands of the murderous[667] mob; the fearful events of that night of horror--the unresisting prisoner, forsaken by His best-loved disciples, rudely hurried through the streets of Jerusalem; the Son of God exultingly displayed before Annas, arraigned in the high priest's palace, in the judgment hall of Pilate, before the cowardly and cruel Herod, mocked, insulted, tortured, and condemned to die--all are vividly portrayed.

เหนือราชบัลลังก์ เปิดเผยให้เห็นถึงกางเขน และเหมือนภาพล้อมรอบ ปรากฏเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น การทดลองและการพ่ายแพ้ของอดัม และ ขั้นตอนต่อเนื่องจากนั้น ในแผนงานยิ่งใหญ่ของการไถ่บาปช่วยให้รอด การประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดที่ต่ำต้อย ชีวิตเบื้องต้นของพระองค์ใน ความเรียบง่ายและความเชื่อฟังทำตาม การรับบัพติสมาของพระองค์ที่ แม่น้ำจอร์แดน การทรงงดอาหารและการทดสอบในถิ่นกันดาร การ ทรงรับใช้เพื่อสาธารณชน เปิดเผยให้มนุษย์หยั่งถึง พระพรต่าง ๆ ที่ล้ำ คุณค่าที่สุดของแผ่นดินสวรรค์ วันเวลาต่าง ๆ ที่เต็มไปด้วยภาระการ ของความรักเอ็นดูและพระเมตตาคุณ ค่ำคืนต่าง ๆ ที่เต็มไปด้วยการ ทรงอธิษฐานทูลขอและการเฝ้าระวัง ในสถานที่สันโดษของเทือกเขา ต่าง ๆ การวางแผนการณ์ต่าง ๆ ของความอิจฉา ความเกลียดชัง และ การมุ่งปองร้ายที่ตอบแทนให้ผลประโยชน์แก่พระองค์ ความน่าเกรง กลัว ความทุกข์ทรมานเร้นลับในสวนเกธเสเมเน ภายใต้น้ำหนักแสนสุด ทนของความบาปของทั้งโลก การถูกทรยศของพระองค์ไปสู่เงื้อมมือ ของกลุ่มชนบ้าคลั่งกระหายเลือด เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่น่ากลัวของค่ำคืน แห่งความสยองขวัญ - นักโทษที่ไม่ต่อต้าน ซึ่งถูกสาวกที่ทรงรักเอ็นดู มากทอดทิ้งไป ถูกต้อนอย่างเร่งรีบหยาบคายผ่านถนนต่าง ๆ ในกรุง เยรูซาเล็ม พระบุตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถูกประจานอย่างสนุกสนาน ต่อหน้าอันนาส ถูกจับกุมในศาลาของมหาปุโรหิต ในหอการตัดสินของ ปีลาต ต่อหน้าเฮโรดที่ขึ้ขลาดและเหี้ยมโหด ถูกเยาะเย้ย ถูกดูหมิ่น ถูก ทารุณกรรม และถูกกล่าวลงโทษถึงตาย - ทั้งหมดนี้ ถูกสำแดงเป็นภาพ ให้เห็นอย่างชัดเจน (GC 666.3)

And now before the swaying multitude are revealed the final scenes--the patient Sufferer treading the path to Calvary; the Prince of heaven hanging upon the cross; the haughty priests and the jeering rabble deriding His expiring agony; the supernatural darkness; the heaving earth, the rent rocks, the open graves, marking the moment when the world's Redeemer yielded up His life.

บัดนี้ ต่อหน้าฝูงชนที่ไม่หนักแน่น ภาพเหตุการณ์สุดท้ายต่าง ๆ ถูกเปิดเผย - - ผู้ทน ทุกข์ทรมานที่อดทน เดินหน้าไปยังเนินเขาคาลวารี เจ้าชายแห่งสรวงสวรรค์ถูกตรึง บนกางเขน พวกปุโรหิตหยิ่งยโสและสามัญชนที่เย้ยหยันหัวเราะเยาะความเจ็บปวด ปางตายของพระองค์ ความมืดทมิฬเหนือธรรมชาติ แผ่นดินโลกที่กระเพื่อมขึ้นลง ก้อนศิลาที่แตกหัก หลุมศพที่เปิดอ้า ต่างเป็นเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้น เมื่อพระผู้ไถ่ของ โลกทรงถวายชีวิตของพระองค์ {GC 667.1}

The awful spectacle appears just as it was. Satan, his angels, and his subjects have no power to turn from the picture of their own work. Each actor recalls the part which he performed. Herod, who slew the innocent children of Bethlehem that he might destroy the King of Israel; the base Herodias, upon whose guilty soul rests the blood of John the Baptist; the weak, timeserving Pilate; the mocking

soldiers; the priests and rulers and the maddened throng who cried, "His blood be on us, and on our children!"--all behold the enormity of their guilt. They vainly seek to hide from the divine majesty of His countenance, outshining the glory of the sun, while the redeemed cast their crowns at the Saviour's feet, exclaiming: "He died for me!"

ปรากฏการณ์ที่น่ากลัวปรากฏขึ้น ในขณะที่มารชาตาน ทูตต่าง ๆ ของมัน และ ประชากรของมัน ไม่มีอำนาจหันหน้าหนีจากภาพผลงานของพวกเขาเอง ผู้แสดง แต่ละคน จำแต่ละส่วนที่ตนเองกระทำไปได้ เฮโรด ผู้ที่ประหารเด็กน้อยไร้เดียงสา ของกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อที่เขาอาจสามารถทำลายกษัตริย์ของอิสราเอล เฮดโรเดียส ที่โหดเหี้ยม โลหิตของยอห์น ผู้ให้บัพติสมาท่วมท้นจิตวิญญาณที่ผิดบาปของเธอ ปีลาตผู้อ่อนแอ ไร้อิสระ ทหารที่ล้อเลียนหมิ่นประมาท ปุโรหิตและผู้ครองเมือง ต่าง ๆ ทั้งกลุ่มชนบ้าคลั่งที่ร้องดังว่า "ให้โลหิตของเขามาตกอยู่บนเรา และ ลูกหลานของเราเถิด" ทุก ๆ คนมองเห็นถนัดตาถึงความบาปมหึมาของพวกเขา พวกเขาแสวงหาที่หลบซ่อนอย่างไร้ผลจากพระสง่าราศีอันศักดิ์สิทธิ์ที่สมพระ เกียรติ ซึ่งส่องแสงจ้ายิ่งกว่าสง่าราศีของแสงอาทิตย์ ขณะที่เหล่าผู้ที่ได้รับการถูก ไถ่ช่วยให้รอด วางมงกุฎของพวกเขาที่พระบาทของพระผู้ช่วยให้รอด สรรเสริญ ว่า "พระองค์ทรงตายเพื่อข้าพระองค์"

Amid the ransomed throng are the apostles of Christ, the heroic Paul, the ardent Peter, the loved and loving John, and their truehearted brethren, and with them the vast host of martyrs; while outside the walls, with every vile and abominable thing, are those by whom they were persecuted, imprisoned, and slain. There is Nero, that monster

of crueltyand vice, beholding the joy and exaltation of those whom he once tortured, and in whose extremistanguish he found satanic delight. His mother is there to witness the result of [668] her own work; to see how the evil stamp of character transmitted to her son, the passions encouraged and developed by her influence and example, have borne fruit in crimes that caused the world to shudder.

ท่ามกลางฝูงชนที่ถูกไถ่ให้รอดแล้ว คือ สาวกของพระคริสต์เจ้า เปาโลผู้กล้า หาญ เปโตรผู้ร้อนแรง ยอห์นที่ได้รับความรักและที่มีความรักเผื่อแผ่ ทั้งพี่น้องมิตร สหายแท้ของพวกเขาและผู้ที่พลีชีพจำนวนมหาศาลอยู่กับพวกเขาด้วย ในขณะที่ นอกกำแพงเมือง มีพร้อมด้วยสิ่งเลวทรามและน่าเกลียดชิงชัง คือ กลุ่มคนที่สาวก ถูกกดขี่ข่มเหงเข่นฆ่า ถูกจำจอง และถูกประหาร แล้วยังมี เนโร ปีศาจแห่งความ เหี้ยมโหดและชั่วร้ายเลวทราม ซึ่งกำลังมองดูความเกษมศานต์และความปลื้มปรีดี ของผู้ที่ครั้งหนึ่งเขาได้เคยทรมาน และได้เคยยินดีเช่นมารซาตาน ท่ามกลางความ เจ็บปวดแสนทรมานสุดทน มารดาของเขาก็อยู่ที่นั่น เป็นพยานถึงผลงานของตัวเอง (668) ที่ได้ถ่ายทอดอุปนิสัยเลวทรามต่ำช้าให้กับบุตรซายของเธอ กิเลสตัณหาต่าง ๆ ที่เธอได้ช่วยส่งเสริมและพัฒนาโดยอิทธิพลและตัวอย่างชีวิตของเธอเอง ซึ่งบัดนี้ได้ บังเกิดเป็นผลลัพธ์ทางอาชญากรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลให้ทั้งโลกต้องขนลุกขนชัน (GC 667.3)

There are papist priests and prelates, who claimed to be Christ's ambassadors, yet employed the rack, the dungeon, and the stake to control the consciences of His people. There are the proud pontiffs who exalted themselves above God and presumed to change the law of the Most High. Those pretended fathers of the church have an account

to render to God from which they would fain be excused. Too late they are made to see that the Omniscient One is jealous of His law and that He will in no wise clear the guilty. They learn now that Christ identifies His interest with that of His suffering people; and they feel the force of His own words: "Inasmuch as ye have done it unto one of theleast of these My brethren, ye have done it unto Me." Matthew 25:40.

ที่นั่นมีบรรดาบาทหลวง ราชาคณะ ของระบอบโรมันคาทอลิก ที่อ้างอิงว่าเป็นทูต ต่าง ๆ ของพระคริสต์เจ้า แต่ได้ใช้การจำจองในคุก ใช้แท่นประหารเผาประชากร ที่ไม่เห็นด้วยทั้งเป็น เพื่อบีบบังคับจิตสำนึกผิดชอบของประชากรขององค์พระผู้ เป็นเจ้า ยังมีบรรดาสังฆราชที่ภาคภูมิใจทั้งหลายซึ่งยกชูตัวเองให้สูงส่งกว่าองค์ พระผู้เป็นเจ้าและที่คิดจะเปลี่ยนกฎบัญญัติของพระองค์ผู้สูงสุด ผู้นำจอมปลอม หัวหน้าของคริสตจักรต้องรับผิดชอบการรายงานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะ ไม่ได้รับการยกโทษ สายเกินไปเสียแล้ว กว่าที่พวกเขาจะเห็นว่าพระองค์ผู้ทรง สัพพัญญู ทรงหวงแหนกฎบัญญัติของพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงปลดปล่อยคน ผิดให้ลอยนวล บัดนี้ พวกเขาเรียนรู้ว่า พระคริสต์เจ้าทรงสำแดงความสน พระทัย ความเห็นอกเห็นใจ ความเป็นเอกฉันท์กับประชากรที่ทนทุกข์ทรมานของ พระองค์ และพวกเขายังรู้ถึงความกดดันแห่งพระดำรัสของพระองค์เอง ที่ได้ทรงตรัส ว่า "เท่าที่พวกท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ ก็ เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย" มัทธิว 25:40

The whole wicked world stand arraigned at the bar of God on the charge of high treason against the government of heaven. They have none to plead their cause; they are without excuse; and the sentence of eternal death is pronounced against them. ทั้งโลกที่ชั่วร้าย จะถูกกล่าวหาที่หน้าราชบังลังก์พิพากษาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วย ข้อกล่าวหาเป็นกบฏที่ร้ายแรงต่อการปกครองของสวรรค์ พวกเขาไม่มีผู้ใดที่มาว่า ความแทน พวกเขาปราศจากข้ออ้างแก้ตัวใด และพวกเขาถูกตัดสินลงทัณฑ์ด้วย ความตายตลอดนิรันดร์

It is now evident to all that the wages of sin is not noble independence and eternal life, but slavery, ruin, and death. The wicked see what they have forfeited by their life of rebellion. The far more exceeding and eternal weight of glory was despised when offered them; but how desirable it now appears. "All this," cries the lost soul, "I might have had; but I chose to put these things far from me. Oh, strange infatuation! I have exchanged peace, happiness, and honor for wretchedness, infamy, and despair." All see that their exclusion from heaven is just. By their lives they have declared: "We will not have this Man [Jesus] to reign over us." {GC 668.3}

บัดนี้ หลักฐานชัดเจนสำหรับทุกฝ่ายแล้ว ค่าของความบาป ไม่ใช่อิสรภาพที่สูงส่ง และชีวิตนิรันดร์ แต่คือความเป็นทาส ความพินาศ และความตาย เหล่าคนชั่ว ร้ายจะเห็นสิ่งที่พวกเขาสูญเสียโดยการดำเนินชีวิตของกบฏ สง่าราศีที่มีคุณค่า และยั่งยืนกว่ามากมายถูกดูหมิ่นดูแคลนเมื่อได้นำเสนอให้ แต่บัดนี้ปรากฏเป็นสิ่งที่ ปรารถนายิ่ง "ทั้งหมดนี้," จิตวิญญาณที่สูญเสียไปต่างร้องระดม "เราควรจะ ได้มา แต่เรากลับเลือกจัดวางสิ่งเหล่านี้ให้ไกลออกไปจากตัวเรา โอ ความหลงใหล ที่น่าประหลาด! เราได้แลกเปลี่ยนสันติภาพ ความสุข และเกียรติ กับความทุเรศ ความอัปยศ และความสิ้นหวัง" ทุก ๆ คนต่างเห็นพ้องว่าที่พวกเขาไม่ได้ร่วมด้วย

ในแผ่นดินสวรรค์นั้นเป็นที่ถูกต้อง ชอบธรรมแล้ว โดยชีวิตของพวกเขา พวกเขาได้ ประกาศว่า "เราจะไม่ยอมให้บุคคลผู้นี้ (พระเยซูเจ้า) ปกครองเรา" {GC 668.8}

This agony they experience is the hiding of the face of the Father with the revealing of the cross. As the cross was revealed on earth 2000 years ago at the end of the millennium once again it will be revealed to all the inhabitants of the world at once and once again the Father will hide His face and the wicked will experience what Christ experienced when the cross was revealed the first time. The agony of fire that ripped through the soul of Christ will engulf the wicked and overwhelm them. As the Scripture states

ความเจ็บปวดเช่นนี้ที่พวกเขาประสบ คือการที่พระบิดาเจ้าทรงปกปิดพระพักตร์ ของพระองค์ด้วยการเปิดเผยแห่งกางเขน ดังเช่นที่กางเขนได้ถูกเปิดเผยบนโลก เมื่อ 2000 ปีที่แล้ว ในช่วงสุดท้ายของเวลา 1000 ปี กางเขนจะถูกเปิดเผยอีกครั้ง อย่างพร้อมเพียงกันสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยทุกคนทั้งโลก และอีกครั้งหนึ่งที่พระบิดาจะ ทรงปกปิดพระพักตร์ของพระองค์ และคนชั่วเลวทรามจะมีประสบการณ์ดังเช่นที่ พระคริสต์เจ้าได้ทรงประสบเมื่อกางเขนได้ถูกเปิดเผยเป็นครั้งแรก ความทรมาน จากความร้อนแรงของไฟที่ใหม้ผ่านถึงจิตวิญญาณของพระคริสต์เจ้าจะโหมล้อม ใหม้ผู้ชั่วร้ายและใหม้ท่วมล้นพวกเขา ดั่งที่พระดำรัสได้กล่าวไว้ว่า

The sorrows of death compassed me, and the floods of ungodly men made me afraid. (5) The sorrows of hell compassed me about: the snares of death prevented me. (6) In my distress I called upon the LORD, and

cried unto my God: he heard my voice out of his temple, and my cry came before him, even into his ears. (7) Then the earth shook and trembled; the foundations also of the hills moved and were shaken, because he was wroth. (8) **There went up a smoke out of his nostrils, and fire out of his mouth devoured: coals were kindled by it.** (9) He bowed the heavens also, and came down: and darkness was under his feet. Psa 18:4-9

"บรรดาความระทมทุกข์แห่งความตายล้อมข้าพเจ้าไว้ และกระแสทั้งหลายแห่งคน อธรรมทำให้ข้าพเจ้ากลัว บรรดาความระทมทุกข์แห่งนรกอยู่รอบตัวข้าพเจ้า บ่วงแห่ง ความตายกีดขวางข้าพเจ้า ในยามทุกข์ใจข้าพเจ้าได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และได้ ร้องทูลต่อพระเจ้าของข้าพเจ้า พระเจ้า พระองค์ได้ทรงสดับฟังเสียงของข้าพเจ้าจาก พระวิหารของพระองค์ และเสียงร้องของข้าพเจ้าได้มาอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ มาถึงพระกรรณของพระองค์ แล้วแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและโคลงเคลง รากฐาน ทั้งสิ้นของบรรดาภูเขาก็หวั่นไหวด้วยและได้สั่นสะเทือน เพราะพระองค์ได้ทรง กริ้ว ควันออกจากข่องพระนาสิกของพระองค์ และเพลิงออกจากพระโอษฐ์ของ พระองค์ซึ่งเผาผลาญ ถ่านก็ติดเปลวไฟโดยเพลิงนั้น" พระองค์ทรงโน้มฟ้าสวรรค์ เหล่านั้นลงด้วยและได้เสด็จลงมา และความมืดอยู่ใต้พระบาทของพระองค" สดุดี 18:4-9

Isaiah 33:11 Ye shall conceive chaff, ye shall bring forth stubble: your breath, as fire, shall devour you

เจ้าจะอุ้มท้องแต่แกลบ เจ้าจะคลอดแต่ตอ ลมหายใจของเจ้าเป็นไฟที่จะเผาผลาญ เจ้า อิสยาห์ 33:11 This same event is described in Revelation: And they went up on the breadth of the earth, and compassed the camp of the saints about, and the beloved city: and fire came down from God out of heaven, and devoured them. Rev 20:9

เหตุการณ์เหมือนกันนี้ ได้บรรยายไว้ในหนังสือวิวรณ์ กล่าวว่า "และคนเหล่านั้นยก ขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมค่ายของพวกวิสุทธิชน ผู้ศักดิ์สิทธิ์ และเมืองอัน เป็นที่รักนั้นไว้ และไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้า ออกจากสวรรค์เผาผลาญคน เหล่านั้น" วิวรณ์ 20:9

Another evidence that this burning fire comes from the heart is revealed in the prophecy of Satan:

อีกหลักฐานหนึ่งที่บ่งว่า ไฟที่ลุกโหมนี้มาจากใจ ได้ถูกเปิดเผยในคำพยากรณ์สำหรับ มารซาตาน

Thou hast defiled thy sanctuaries by the multitude of thine iniquities, by the inquity of thy traffick; therefore will I bring forth a fire from the midst of thee, it shall devour thee, and I will bring thee to ashes upon the earth in the sight of all them that behold thee. Ezekiel 28:18

เจ้ากระทำให้วิหารต่าง ๆ ของเจ้าเป็นมลทิน โดยความชั่วช้าเป็นอันมากของเจ้า โดย ความชั่วร้ายแห่งการค้าขายของเจ้า ดังนั้น เราจะนำไฟออกมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟ จะเผาผลาญเจ้า เราจะกระทำให้เจ้าเป็นเถ้าถ่านไปบนแผ่นดินโลก ท่ามกลางสายตาของคนทั้งปวงที่มองดูเจ้าอยู่ – เอเสเคียล 28:18

This is exactly what happened to Christ, a fire came forth from the midst of Him and broke His heart and He died. All those who reject Christ will be judged as they have judged him. A fire comes forth from within their hearts and the torture of their minds destroys them.

นี่คือสิ่งที่ได้เกิดขึ้นอย่างถ่องแท้กับพระคริสต์เจ้า ไฟได้ออกมาจากท่ามกลาง พระองค์ และทำร้ายหัวใจของพระองค์ และพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ ทุก ๆ คนที่ ปฏิเสธองค์พระคริสต์เจ้าจะถูกพิพากษาเหมือนที่พวกเขาได้ตัดสินพระองค์ ไฟลุกไหม้ จากภายในหัวใจของพวกเขาและความทุกข์ทรมานในใจของพวกเขา สังหารพวกเขา

The pattern of the death of Christ on the Cross is the exact pattern of how the wicked will be finally destroyed. So in the light of the cross we discover the truth of God's judgments:

รูปแบบแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เจ้าบนกางเขน เป็นรูปแบบที่เหมือนกับ การที่ผู้ชั่วร้ายจะถูกกวาดล้างทำลายในที่สุด ดังนั้นในการเปิดเผยของกางเขน เรา ค้นพบความจริงแห่งการพิพากษาลงทัณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

The mystery of the cross explains all other mysteries. In the light that streams from Calvary the attributes of God which had filled us with fear and awe appear beautiful and attractive. Mercy, tenderness, and parental love are seen to blend with holiness, justice, and power. While we behold the majesty of His throne, high and lifted up, we see His character in its gracious manifestations, and comprehend, as never before, the significance of that endearing title, "Our Father." {GC 652.1}

ความลึกลับของกางเขนอธิบายความลับซับซ้อนอื่น ๆ ทั้งปวง ในแสงที่ส่องสว่างจาก กางเขนที่เนินเขาคาลวารี พระลักษณะต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้เติมเราให้ เต็มไปด้วยความกลัวและความประหลาดใจจะปรากฏงดงามและน่าสนใจ พระเมตตา ความอ่อนโยน และความรักฉันท์บิดามารดา สานกับความศักดิ์สิทธิ์ ความยุติธรรม และอำนาจฤทธิ์เดช ขณะที่เรามองไปที่ความสง่างามของพระราชบัลลังก์ที่สูงส่งและ

ที่เทิดทูน เรามองเห็นพระลักษณะของพระองค์ ในการทรงสำแดงที่อ่อนโยน และเรา เข้าใจอย่างที่ไม่เคยมาก่อนถึงความสำคัญของพระฉายาที่น่าเทิดทูน "พระบิดาของ เรา" {GC 652.1}

To the redeemed the cross brings joy everlasting, but to the wicked it brings shame and destruction. God is not our enemy. God is our savior and protector.

Every good gift and every perfect gift comes from Him, from the Father of lights. How thankful we should be for His care and protection.

สำหรับผู้ที่ได้รับการไถ่ช่วยให้รอดแล้ว กางเขนนำมาซึ่งความปรีดาตลอดกาล แต่ สำหรับผู้ที่เลวร้าย จะนำพาความอับอายและความพินาศ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรง เป็นศัตรูของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ไถ่ช่วยให้รอดของเราและผู้ทรง ปกป้องคุ้มครองของเรา ของขวัญประทานที่ดีทุกอย่างและที่สมบูรณ์แบบมาจาก พระองค์ จากพระบิดาแห่งแสงสว่าง เราควรจะซาบซึ้งมากมายเพียงใด สำหรับการ ดูแลและการปกป้องของพระองค์

I want to close with this quote:

ข้าพเจ้าปรารถนาจะปิดท้ายด้วยข้ออ้างอิงดังต่อไปนี้

Fearful is the condition of those who resist the divine claims and yield to Satan's temptations, until God gives them up to the control of evil spirits. But those who follow Christ are ever safe under His watchcare. Angels that excel in strength are sent from heaven to protect them. The wicked one cannot break through the guard which God has stationed about His people. {GC 517.2}

น่าเกรงกลัว คือสถานการณ์ของพวกที่ต่อต้านข้อเรียกร้องต่าง ๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์และยอม พ่ายแพ้ต่อการทดลองต่าง ๆ ของมารซาตาน จนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกพวก เขาให้ไปอยู่ภายใต้การบังคับควบคุมของวิญญาณชั่วเลวทรามต่าง ๆ แต่เหล่าผู้ที่ ติดตามพระคริสต์เจ้าจะปลอดภัยภายใต้การพิทักษ์ดูแลของพระองค์ ทูตสวรรค์ มากมายที่ทรงพลังถูกบัญชาจากสวรรค์มาปกป้องพวกเขา พวกที่ชั่วร้ายไม่สามารถตี ฝ่าแนวป้องกันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงจัดตั้งไว้สำหรับประชากรของพระองค์ {GC 517.2}

Other books in this series – available at maranathamedia.com and fatheroflove-thailand.com หนังสือเล่มอื่น ๆ ในชุดนี้สามารถเข้าไปอ่านได้ในเว็บไซต์

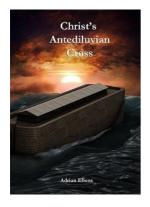
www.fatheroflove-thailand.com

God's Strange Act งานที่แปลกของพระเจ้า

What is the meaning of God's Strange Act as expressed in Isa 28:21? "For the LORD shall rise up as in mount Perazim, he shall be wroth as in the valley of Gibeon, that he may do his work, his strange work; and bring to pass his act, his strange act." Does God finally arise at the end and do something considered strange and act out of character to rid the world of sin and sinners? How does this reconcile with that revealed in the face of Jesus Christ?

งานแปลกประหลาดของพระเจ้าที่ได้พูดในข้อพระคัมภีร์ อิสยาห์ 28:21 มี ความหมายว่าอะไร "เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลุกขึ้นอย่างที่บนภูเขาเปริซิม พระองค์จะทรงพิโรธอย่างที่ในหุบเขากิเบโอน เพื่อกระทำพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้นประหลาด และเพื่อกระทำงานของพระองค์ งานของ พระองค์นั้นก็แปลก" พระเจ้าจะทรงลุกขึ้นในช่วงวาระสุดท้ายและจะทรงกระทำ บางสิ่งบางอย่างที่พิจารณาดูแล้วว่าแปลกและสำแดงถึงพระลักษณะ เพื่อที่จะกำจัด ความบาปและคนบาปออกไปจากโลกไหม การคืนดีเช่นนี้สำแดงในพระพักตร์ของ พระเยซูคริสต์อย่างไร

Christ's Antediluvian Cross

"And God said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth." Gen 6:13. Did God drown the world to preserve humanity? What does this have to do with the Cross of Christ? Are there clues for us in Psalms 18 which speaks of the Cross in the language of a flood? "The mystery of the cross explains all other mysteries. In the light that streams from Calvary the attributes of God which had filled us with fear and awe appear beautiful and attractive." GC 652

กางเขนก่อนสมัยน้ำท่วมโลกของพระคริสต์เจ้า

"พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า ต่อหน้าเราบรรดาเนื้อหนังก็มาถึงวาระสุดท้ายแล้ว เพราะว่าแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความอำมหิตเพราะพวกเขา และดูเถิด เราจะทำลาย พวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก" – ปฐมกาล 6:13 พระเจ้าได้ทรงให้น้ำท่วมโลกเพื่อช่วย มนุษยชาติหรือไม่ และสิ่งนี้มีความเกี่ยวข้องกับกางเขนของพระคริสต์เจ้าอย่างไร มี การบอกเป็นนัย ๆ ถึงกางเขนในภาษาของน้ำท่วม ในหนังสือ สดุดี บทที่ 18 สำหรับ เราไหม "ความลึกลับของกางเขนอธิบายความลึกลับอื่น ๆ ทั้งปวง ภายใต้แสงสว่าง ที่ส่องออกมาจากกางเขนคาลวารีนั้น พระลักษณะต่าง ๆ ของพระเจ้าที่เคยทำให้เรา เต็มล้นด้วยความกลัวและความเกรงขาม จะปรากฏออกมาเป็นความงดงามและน่า ดึงดูด" GC 652

Serpent Revealed in Canaan Conquest

How do we reconcile the wholesale slaughter of nations by Israel with the sword against the words of Christ?

...for all they that take the sword shall perish with the sword.

Not only men, women and children also:

Deut 2:34 And we took all his cities at that time, and utterly destroyed the men, and the women, and the little ones, of every city, we left none to remain:

ซาตานเปิดเผยตัวในแคว้นคานาอัน

เราจะยอมรับความสมดุลระหว่างการเข่นฆ่าแบบเหมารวมที่กระทำแก่ชนชาติต่างๆ ด้วยดาบของชาวอิสราเอล กับ พระดำรัสของพระคริสต์เจ้าอย่างไร

...ด้วยว่าบรรดาผู้ถือดาบจะพินาศเพราะดาบ

ไม่ใช่แค่ ผู้ชาย ผู้หญิง แต่เด็กด้วยเช่นกัน

ครั้งนั้นเราได้ยึดเมืองทั้งปวงของท่าน และเราได้ทำลายเสียสิ้น คือผู้ชายผู้หญิงและ เด็กทั้งหลายในทุกเมือง ไม่ให้มีเหลือเลย เฉลยธรรมบัญญัติ 2:34

Pattern of God's Judgment

รูปแบบการพิพากษาของพระเจ้า

Most Christians have firm ideas about the wrath and the judgments of God, about His visitations, His vengeance and His punishments. They believe, that they represent an active act of God who loses His patience at a certain point and punishes and eliminates the transgressors of His law by instructing His holy angels to hurt, torment and kill human beings and by using the forces of nature in a destructive manner so as to achieve His goal of destroying the apostate. But how do people come to this conclusion?

ชาวคริสเตียนส่วนใหญ่มีความคิดที่หนักแน่นเกี่ยวกับความกริ้ว และการพิพากษาลง ทัณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่เกี่ยวกับ การมาเยือน การแก้แค้น และการลงโทษต่าง ๆ ของพระองค์ พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาเป็นเช่นผู้แทน ที่ได้รับการปฏิบัติอย่าง ต่อเนื่องขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้สิ้นความอดทนอดกลั้นของพระองค์ ณ จุดใดจุด หนึ่ง และทรงลงโทษ ทรงลบล้างผู้ส่วงละเมิดกฎเกณฑ์ของพระองค์ โดยการทรง บัญชาเหล่าทูตสวรรค์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ให้ไปสร้างความเจ็บปวด ความทรมาน และเข่นฆ่ามนุษย์ และโดยการทรงใช้พลังงานต่าง ๆ ของธรรมชาติในทางการทำลาย ล้าง เพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายของพระองค์ ในลักษณะการสร้างความเสียหาย เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลของพระองค์ ในการทำลายผู้ละทิ้งศาสนา แต่ผู้คนมาถึงข้อสรุปนี้ได้ อย่างไรกัน

Through the stories of the Cross of Christ and the destruction of Jerusalem we discover a pattern for both the judgments of God and the final destruction of the wicked.

โดยผ่านเรื่องราวต่าง ๆ แห่งกางเขนของพระคริสต์เจ้าและความพินาศของกรุง เยรูซาเล็ม เราค้นพบทั้งรูปแบบแห่งการพิพากษาของพระเจ้าและความวิบัติครั้ง สุดท้ายของคนชั่วร้าย

- 1. God warns, corrects, reproves and points out the only path of safety
- ข้อ 1 องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงตักเตือน ทรงแก้ไข ทรงตำหนิติเตียน และทรงชี้นำ ไปในทางเดียวที่ปลอดภัย
- 2. People follow their own course, independent of the Spirit of God ข้อ 2 ประชาชนดำเนินตามทางของพวกเขาเอง เป็นอิสระจากพระวิญญาณของ องค์พระผู้เป็นเจ้า
- 3. Even after repeated warnings they choose their own way ข้อ 3 แม้หลังจากคำตักเตือนต่าง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก พวกเขายังเลือกดำเนินตาม ทางของตนเอง
- 4. They place themselves beyond His protection ข้อ 4 พวกเขาจัดตัวเอง เกินขอบเขตการปกป้องคุ้มครองของพระองค์
- 5. God withdraws His blessings and removes His protecting care ข้อ 5 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถอดถอนพระพรของพระองค์ และทรงยกเลิกการ ปกป้องดูแลของพระองค์
- 6. The Spirit of God is withdrawn ข้อ 6 พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถูกถอนถอน
- 7. God does not commission His angels to prevent Satan's decided attacks upon them
- ข้อ 7 องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้ทรงบัญชาให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ ไป ขัดขวางการโจมตีอย่างตั้งใจของมารซาตานที่มาเหนือพวกเขา
- 8. Satan's power is at work at sea and on land, bringing calamity and distress and sweeping off multitudes to make sure of his prey
- ข้อ 8 อำนาจของมารซาตานทำงานในทะเลและบนแผ่นดินโลก นำมาซึ่งความ หายนะ และความทุกข์ทรมาน และกวาดทำลายคนเป็นอันมาก เพื่อให้แน่ใจว่า เป็นเหยื่อของมัน